

ἄλλων ἄλλοις τόποις γινομένων· πολλὰ γάρ ζώων εἶδη καὶ φυτῶν καὶ μετάλλων ἡμῖν ἀγνωστα, ἀλλ' δύμας οὐχ ἡττόν εἰσιν εἶδη καὶ ύπὸ τὸ οἰκεῖον ἔκαστον τελεῖ γένος· οὐκ ἀναγκαῖος ὁ λόγος. Ἐκεῖνα μὲν γάρ, εἰ καὶ τέως ἀγώνυμα ὡς ἀγνωστα, ἀλλ'
 5 οὖν φύσιν ἔχει καὶ γνωσθῆναι ποτε καὶ δύναμασθῆναι, διπόταν ἡμῖν εἰς πεῖραν ἥκοιεν, καὶ δυνάμει μεθ' ἐαυτῶν ἔχουσι ταῦτα, εἰ καὶ μήπω ἐνεργείᾳ, ὁ δὲ θεὸς πάντῃ ἀμήχανον ἢ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ γνωσθῆναι ποτε ἢ δύναμασθῆναι κατὰ τὴν ἐαυτοῦ φύσιν τοῖς ὑπ'
 αὐτοῦ γνωσθεῖσιν. Θεὸν γάρ οὐδεὶς ἐώρακε πώποτε, καὶ οὐδεὶς
 10 γινώσκει τὸν πατέρα εἰ μὴ ὁ νίδος, αὐτὸς ὁ ἀκατάληπτος ἔρη θεός. Καὶ εἰκότως· εἰ γάρ αἱ γνώσεις πᾶσαι τῶν ὄντων εἰσὶν καὶ εἰς τὰ ὄντα τὸ πέρας ἔχουσιν κατὰ τὸν μέγαν Διονύσιον, ἢ πάσης οὐσίας ἐπέκεινα καὶ πάσης γνώσεώς ἐστιν ἐξηρημένη. Καὶ μήν,
 εἰ χρείττων ἐστὶ παντὸς λόγου καὶ πάσης γνώσεως, καὶ ύπερ νοῦν
 15 καθόλου καὶ οὐσίαν ἴδρυται, πάντων μὲν οὖσα περιληπτικὴ, πᾶσι δὲ αὐτοκαθόλου ἄληπτος.

“Οτι ἐπει ο θεὸς εἶδος, ύπὸ τὴν οὐσίαν ὡς εἰς γένος ἀναγόμενον, ἔξει πάντως, οὐσιώδεις δὲ, διαφοράς. Εἰ τοίνυν τὸ μὲν γένος ἀναλογεῖ τῇ οὐλῇ, αἱ διαφοραὶ δὲ τῷ εἶδει, Πλάτων δὲ τὸ ἀγαθὸν
 20 καὶ κακὸν ἀρχὰς ἐτίθει καὶ στοιχεῖα, κακὸν μὲν τὴν οὐλὴν λέγων, ἀγαθὸν δὲ τὸ εἶδος, ἔσται ο θεὸς ἐξ οὐλῆς καὶ εἶδους συγκείμενος ἀναλόγου, τοῦτ' ἔστιν ἐξ ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ. Εἰ δὲ ταῦτα ἀσεβῆ καὶ ὄθεα καὶ τῆς Οὐαλεντίνου δυζσεβείας ληρήματα, οὐκ ἄρα ο θεὸς εἶδος γένος ἔχων τὴν οὐσίαν.

25 “Οτι τὸν θεὸν ύπὸ τὴν οὐσίαν ἀνάγων, πότερον ὡς εἶδος εἶδι-
 φ 17= κώτατον ἢ ύπαλληλον ἀνάγεσθαι || τοῦτον φής; Εἰ μὲν γάρ ὡς εἰδικώτατον, πολλὰ καὶ ἄλλα γένη κατὰ ἀνάλυσιν διαιρούμενος
 ἔξει, ἔως ὅν εἰς τὸ ἀνώτατον φθάσῃς γένος, καὶ οὕτως μὴ μόνον τὴν οὐσίαν, ἀλλὰ καὶ ἄλλας ἀρχὰς καὶ αἰτίας ὁ ἀναρχος καὶ ἀναί-

2. οὐχ' ἡττον εἰσὶν 13. γνώσεως ἐστίν 17. Ἐν τῇ φᾷ ἵ
 18. οὐσιώδεις ἐν τέλει τοῦ στίχου [προστεθέντος ἀμέσως κατό-
 πιν] :δὲ 25. Ἐν τῇ φᾷ ἵα

τιος θεὸς ἔξει καὶ μερικώτατος ἔσται καὶ ἄτομος ὁ πανταχοῦ παρ-
ρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν. Εἰ δὲ ὡς ὑπάλληλον φήσεις, πότερον
ὡς προσεχὲς τοῦτο ἢ πόρρω τῆς οὐσίας; Εἰ μὲν γάρ ὡς προσεχὲς,
μίαν μὲν ἵσως ἔξει τὴν ἀρχὴν, ὅφ' ἦν περιληφθήσεται, θεῶν, κα-
κεῖνα αὖθις ἐτέρων καὶ ταῦτα πάλιν πάντως ἄλλων καὶ οὕτω 5
κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ὑμῶν ἐπ' ἄπειρον ἢ τῶν θεῶν πρόσδος ἔσται,
ὑφειμένων τε καὶ ὑπερχειμένων, ἔως ἂν εἰς τὸ εἰδικώτατον κατ-
αντήσῃ. Εἰ δὲ πάρρω, καὶ οὕτως ὑπὸ πολλῶν μὲν ἀρχήσεται
καὶ περισχεθήσεται γενῶν, δύμως δὲ οὖν καὶ αὐτὸς ἄρξει καὶ περιέξει
ἄλλων εἰδῶν. Καὶ τίνα ταῦτα καὶ ποῖα, εἰ ἔστι σοι λόγος συνέ- 10
σεως, ἀποχριθῆτι. Σοῦ γάρ τοῦ ἐμβροντήτου ταῦτα λέγειν, ὡς
ἄν, ταῦτα εἰδότες, ὡς θεοὺς καὶ ταῦτα λατρεύσωμεν, καὶ οὕτω
μηδὲν τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν πολλῶν θεῶν λατρείαν διαφέρωμεν.
Ἄλλα ποῦ τοίνυν θήσομεν τὸ Οὐχὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
πληρῶ, λέγει Κύριος, καὶ ποῖος τόπος τῆς καταπάνοεώς μου; καὶ 15
τὸ Ἐγὼ θεὸς πρῶτος, ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα καὶ πρὸ ἐμοῦ οὐκ
ἔστιν ἄλλος, καὶ τὸ παρὰ τοῦ Ἀποστόλου ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους
δευτέρᾳ ἐπιστολῇ Οἶδαμεν διὶ οὐδεὶς θεὸς ἔτερος εἰ μὴ εἰς καὶ
Ἐπερ εἰσὶ λεγόμενοι θεοὶ, εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐν γῇ, ὥσπερ εἰσὶ¹⁷⁶
θεοὶ πολλοὶ, ἀλλ' ἡμῖν εἰς θεὸς ἔξ οὖτα πάντα, καὶ τὰ ἔξης; 20
Ωςτε μετὰ τῆς ἀφορήτου βλασφημίας καὶ τὸ μάταιον καὶ σαθρὸν
καὶ εὔέλεγκτον ὁ λόγος ὑμῶν ἔχει. Οὐκ ἄρα τοίνυν ὁ θεὸς ὑπὸ¹⁷⁶
τὴν οὐσίαν ὡς εἶδος ἀνάγεται.

"Οτι εἰ δὲ θεὸς ὑπὸ τὴν οὐσίαν ἀναγθήσεται, καὶ ιδιαίτατα δια-
φορὰς ἔξει πάντως, ὡς καὶ ἀνωτέρω λέλεκται, καθ' ἃς εἰδοποιη- 25
θήσεται τε καὶ τῶν ὅμογενῶν εἰδῶν αὐτῷ διακριθήσεται. Ἄλλ' αἱ
μὲν διαφοραὶ φύσει τῶν εἰδῶν πρότεραι καὶ οὐσίαι· αὗται γάρ εἰσιν
|| αἱ τὸν ἔκάστου τῶν εἰδῶν λόγον συμπληροῦσαι καὶ αὐτὸς τοῦθ'" φ.

- 2. ὑπ' ἄλληλον
- 4. ἦς
- 7. ιδικώτατον
- 9. δοῦν
- 11. ἐμβροτήτου
- 13. διαφέρομεν
- 14. θήσωμεν
- 18. οἰ-
δαμεν
- 19. εἴπερ εἰσὶ
- 22. εὔέλεκτον
- 24. 'Ἐν τῇ φᾷ ιδ-
- 25. ἀνωτέρῳ
- 28. αἱ τῶν αὐτο

δπερ ἔστι συνιστῶσαι. Ούχοῦν οὐ μόνον συγκείσεται μὲν ὁ θεὸς ἐκ πολλῶν οὔσιῶν καὶ σύνθετος τις ὁ ὑπεραπλούστατος ἔσται θεὸς, ἀλλὰ καὶ ὅστερος εὑρεθήσεται μὴ μόνον τοῦ γένους, ἀλλὰ καὶ τῶν διαφορῶν, καὶ προσέτι γε μὴ μόνον ἐν τῷ τί ἔστιν, ἀλλὰ 5 καὶ ἐν τῷ ὄποιόν τί ἔστι κατηγορηθῆσεται. Εἰ δὲ ταῦτα πάντα φεῦδος καὶ βλασφημία ἀφόρητος, καὶ ὅστις σαφῆς καὶ ἀδοξίᾳ τῷ ὑπεραπλουστάτῳ καὶ ἀγεννήτῳ καὶ ὑπὲρ πᾶσαν τιμὴν ὅντι θεῷ καὶ ἀ μηδ' ἀν Μουντανὸς ἔκεινος ἐτόλμησεν εἰπεῖν ὁ καὶ θεὸν σύνθετον ἐκ τῶν κόστοις ἀναπλασάμενος. Οὐκ ἄρα ὁ θεὸς εἶδος.

10 'Αρχεῖ μὲν οὖν καὶ ταῦτα ὡς ἀπὸ πολλῶν εἰπεῖν δλίγα. Τὰ γάρ λοιπά καὶ πλείω ἐν ἑτέρῳ σοι τεταμίευται βιβλίῳ. Σὺ δὲ, εἰ μὲν, σωφρογήσας τοῖς παροῦσι, μετρίως ἀψαμένοις τῶν τε κατὰ σοῦ καὶ τῶν περὶ θεοῦ, μετριώτερος γένη, τό τε σαυτὸν γινώσκειν καὶ τὸ περὶ θεοῦ φρονεῖν εὖ ἀν ἔχοι, καὶ τῇμεῖς ὑπὲρ τούτου γάριν 15 ὁμολογήσουμεν τῷ κρείττονι καὶ σε τοῖς ὑστέροις εὑρανοῦμεν, εἰ καὶ που τοῖς πρότερον λελυπήκαμεν, δευτέρων, δ φασιν, ἀμεινόνων. Εἰ δ' ὁ Αἰθίοψ Αἰθίοψ ἔτι μενεῖ καὶ ὁ καρχίνος δρθὰ βαδίζειν οὐδέποτε εἴσεται, καὶ τὰ τέως ἀφανῆ κατάδηλα καὶ οἷον εἰπεῖν ἐπὶ δωμάτων προύπτα τοῖς τε νῦν περιοῦσι τοῖς τ' ἔσομένοις 20 τῶν Κρητῶν ἀνακαλύψομεν καὶ οἷον στηλογραφίαν τινὰ τῆς σῆς τερατολογίας καὶ βλασφημίας καὶ ἀμαθίας καὶ βαρβαρότητος αὐτοῖς τοῦ λοιποῦ καταλείψομεν, ὡς ἀν ἐντεῦθεν εἰδέναι ἔχοιεν μὴ μόνον ἄρα τὸν Μινώταυρον, ἀλλ' ἥδη πρὸς τούτῳ καὶ ἔτερον κύτοις ἡ πατρὶς ἀνέφηνε τέρας, Γεώργιόν τινα ἀναλφαβητοθεολόγον.

25 + Δώῃ σοι Κύριος ὁ θεὸς ἐπιστροφὴν ἀπὸ τῆς ματαίας σου ταύτης καὶ πεπλανημένης οἰήσεως πρὸς τὸ καὶ μετρίως σαυτὸν γνῶναι: +

-
5. ὄποιον εἰ 8. μὴδ' 10. Ἐν τῇ φα ἐπίλογος
 12. σοφρονήσας 17. καρκίνος 18. ἴσεται 19. ἐπι-
 δωμάτων 24. ἀνέφηνε ἀναλφαβητοθεόλογον

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

Σελ. οη'. Ἡ σημείωσις 9 πρέπει νὰ λάβῃ τὸν ἀριθμὸν 7 καὶ νὰ προταχθῇ τῆς νῦν 7 (διόρθου 8) καὶ 8 (διόρθου 9).

- » 1 στ. 7 σχολίων ἀντὶ Παλαιολόγου γράφε Ἀργυροπούλου.
Πρόσθες δ' δτι τὸ μέρος τοῦτο τοῦ Μαδριτείου κώδικος
ἔχει γραφῆ διὰ χειρὸς τοῦ Κωνσταντίνου Λαζαρέως.
- » 3 » 9-10 σχολίων ἀντὶ περιεστηκέναι γράφε περιεστηκέναι
- » 11 » 7 ἀντὶ ἀν γράφε ἀν
- » » 10 » δαπάνη γράφε βασάνω
- » 14 » 3 » γένοιτο εἰεν γράφε γένοιτο· εἰεν
- » 19 » 22 » ἡμέρᾳ γράφε ἡμέρῃ
- » 20 » 4 » αὐτόν » αὐτόν
- » » 2 σχολίων ἀντὶ δι' αὐτὸν γράφε δι' αὐτὸν
- » 22 » 5 ἀντὶ γὰρ γράφε γὰρ ὅν
- » » 10 » τοσοῦτον γράφε τοιοῦτον
- » 23 » 8 » ἐκείνου καὶ γράφε καὶ
- » 25 » 10 » εἴτ' γράφε εἴτ'
- » 26 » 8 » αὖ » δ' αὖ
- » » 2 σχολίων πρόσθες δ' Ψ: λείπει Ε
- » 27 » 4 » ἀντὶ *NBAM*: ἔοίκασιν *A* γράφε *BAM*:
ἔοίκασιν *N*
- » 29 » 2 ἀντὶ 1089 γράφε 1098
- » 72 » 21 » οἵους » οἵοις
- » 83 » 2 σχολίων μετὰ τὸ χαρμερπῆ πρόσθες: τοῦ ρ διαγεγραμμένου διὰ γραμμῆς κάτωθεν
- » 107 » 7 σχολίων κάτωθεν ἀντὶ *PMBG* γράφε *PABG*
- » 112 » 12 ἀντὶ πάντη γράφε πάντη
- » 115 » » » » » »
- » 119 » » » Ἡ γράφε Ἡ
- » » 13 » πατὴρ γράφε ὁ πατὴρ κατὰ τὰ τοῦ Ἀγαλλιανοῦ ἐν σ. 289,2
- » 134 » 27 » εἶκουσί γράφε εἶκουσί

- Σελ. 142 στ. 2 τῆς ἐπιγραφῆς ἀντὶ ΛΥΣΙΣ γράφε ΛΥΣΕΙΣ
 » 143 ἐν τῇ ἐπικεφαλίδι » » »
 » 183 στ. 31 ἀντὶ *Qued* γράφε *Quae*
 » » » *spetialissiēm* γράφε *spetialissimē*
 » 186 ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἀντὶ ΕΠΙΣΤΟΛΑ γράφε ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
 » 189 στ. 4 ἀντὶ 1468 γράφε 1460
 » 190 » 3 ἐπιγραφῆς ἀντὶ Φλωρήντιας γράφε Φλωρεντίας
 » » ἀντὶ 26 Ὁκτωβρίου... 26 Ὁκτωβρίου 1470(;))
 » 191 » 19 » 1470 γράφε 1471. Τακτέα δὲ ἡ ἐπιστολὴ 5
 μετὰ τὴν ἐν σ. 192 ὑπ' ἀρ. 6.
 » 193 » 3 » *iustissimum* γράφε *iustissimum*
 » » 8 » *Ie* γράφε *Te*
 » 195 » τῆς ἐπιστολῆς ὑπ' ἀρ. 9 ἀντὶ *referte* γράφε *referte*;
 » » 7 μετὰ τὸ τέλος τῆς σημειώσεως πρόσθες Ἐξεδόθη δ'
 ἡ ἐπιστολὴ αὗτη τὸ πρῶτον οὐκ ἄνευ πταισιά-
 των ὑπὸ τοῦ Ἀδριανοῦ *Cappelli* ἐν τῇ *Litte- ratura* τοῦ Ταυρίνου τῆς 1 Δεκεμβρίου 1896.
 » 196 » 9 ἀντὶ *suscipe* γράφε *suscipe*;
 » 197 Τῆς πρὸς Λαζαρέντιον Μέδικον τὸν Μεγαλοπρεπῆ ἐπιστολῆς
 τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου τὸ αὐτόγραφον, διπερ εἶχεν ἀλ-
 λοτε ὁ μαρκίων *Queux de Saint - Hilaire*, εύρισκεται
 νῦν ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Περικλεῖ Ἀλεξάνδρου Ἀργυ-
 ροπούλῳ, καθ' ἣν ἔγνώσθη μοι μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν σ.
 196 - 197. Ἐπειδὴ δ' ἐκ τῆς γενομένης ὑπ' ἐμοῦ ἀντιβολῆς
 πρὸς τὸ αὐτόγραφον τοῦτο, εὐγενῶς τεθὲν εἰς τὴν διάθεσίν
 μου ὑπὸ τοῦ κατόχου, ἀπεδείχθη, δτι ἡ ἔκδοσις τοῦ Le-
 grand δὲν εἶχε κατὰ πάντα δρθῶς, ίδίως περὶ τὴν στίξιν,
 παρειςέφρησαν δὲ καὶ εἰς τὴν ἐμὴν ἔκδοσιν παροράματά
 τινα, ἐπαναλαμβάνω τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἐνταῦθι, ἐκδί-
 δων πιστῶς κατὰ τὸ αὐτόγραφον.

Ioannis Argyropylus: Laurentio suo salutem.

Antonius Rocca Pisanus, vir egregius et mihi
 familiarissimus, meas ad te litteras iure amicitie

impetravit, quibus te ad iusticiam servandam: interficti illius Petri Mastrani iura exequenda hortarer. Hortor itaque te, mi suavissime Laurenti: quem ut in ceteris bonis humanis: sic et in iusticia defendenda nemini tempestatis huiusce homini cedere certe scio: ut hac etiam in causa id agas: quod et in ceteris agere semper consuevisti. Quid enim aliud aut te facere: aut me te admonere hac in causa decet? Tu es equitatis amator. Ego sum utriusque amicus: atque ideo iura illius tuo maxime munere servari percupio. Si pater homicidę conscientius est cedis: cur non ut homicida et ipse lueret penas? Illud igitur inquiratur iusticie lege, conscientiusque si fuerit inventus, obnoxius crimi iudicetur. Plusquam verisimile profecto esse videtur: compulsu patris auctoritateque filium cedem egisse: si uterque: magisque pater: interfictum illum odio tanto persequebatur. At eum patrem quem ita rem gessisse constaret, quis non asseruerit una cum filio et manus ad idem scelus movisse, et mucronem eundem ad eandem necem strinxisse? Illum magis homicidam profecto quam filium, ratione sane primi principii, auctoramenti deliberationisque omnes homines si vera fateri velint uno ore unaque sententia iudicarent. Tu mi Laurenti hac in causa ita agas velim: ut ab universis hominibus plus apud te societatis humanę salus quam nonnullorum hominum valere gratia videatur. Vale perpetuo felix: et me ut soles ama.
Raptim.

Rome, tertio idus februarii.

Σελ. 197 στ. 21 ἀντὶ *Jaannes γράφε Joannes*

» 202 » 3 » capita γράφε capitano, καθ' & ἀπέδειξε νέος
ἕποῦ ἀντιβολή

- Σελ. 202 στ. 11 καὶ 12 - 13 ἀντὶ habbiamo γράφε habbiano.
- » 206 » 18 ἀντὶ τετρακοσιοστῷ γράφε τετρακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ
- « 216 » 3 σχολίων μετὰ τὰς λέξεις σ. 251) πρόσθες καὶ τοῦ Alexandre (Plethon Traité des lois. 'Ἐν Παρισίοις 1858 σ. 373 κ. ἐ.).
- » 219 - 221. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ακρδιγαλίου Βησσαρίωνος περὶ λαμβάνεται πλὴν τοῦ Vaticanus graecus 1393 (B) καὶ τοῦ τῆς Vallicelliana CVIII, 5 (Λ) καὶ ἐν τῷ Λαχαρεντιακῷ Plut. LV cod. 13 φ. 1⁶, αἰῶνος ιε', καθ' ὃν καὶ ἔξεδδοθη ὑπὸ τοῦ Bandini Catalogus codicum manuscriptorum bibliothecae Mediceae Laurentianae Τόμ. B' σ. 276 καὶ ἐν τῷ Ἀμβροσιακῷ D 118 inf., φ. 119⁵ κ. ἐ., τοῦ ιε' αἰῶνος. Λαχών δὲ μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν οἰκείων σελίδων, ἐν αἷς ἔξεδδωκε ταύτην τὴν ἐπιστολὴν, καὶ τοῦτον τὸν κώδικα ὑπὸ ὅψιν ὡς καὶ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Bandini, ἐπανεκδίδω αὐτὴν ἐνταῦθα, προσθεῖς εἰς τὰς σημειώσεις καὶ τὰς διαφόρους γραφὰς τοῦ Ἀμβροσιακοῦ (M) καὶ τῆς ἔκδοσεως τοῦ Bandini (Φ). Τὴν δὲ συμφωνίαν ἀπάντων τῶν κωδίκων ἐδήλωσα διὰ τοῦ Π. Σημειωτέον δὲ, δτὶ ἐθεώρησα περιττὸν νὰ σημειώσω παραπεμπτικά τινα σημεῖα καὶ ἀραβικοὺς ἀριθμοὺς ἐν τῷ M, εἰς δὲ οὐδὲν ἀνταποχρίνεται ἐν τῇ Φ. Όμοίως δὲν ἐσημείωσα τὰς ἐν τῷ αὐτῷ κώδικι ἐνίστε υπὸ τῆς πρώτης πιθανῶς χειρὸς ὑπογεγραμμισμένας λέξεις.

Βησσαρίων καρδινάλις Ἰωάννη τῷ Ἀργυροπούλῳ εὖ πράττειν.

'Ανέγνωμεν δὲ πρὸς τὰς ἐν προοιμίοις τῆς ὑπὲρ Πλάτωνος ἀπολογίας ἐνιστάμενος γέγραφχς. 'Εθαυμάσαμεν οὖν, δτὶ πρὸς οὗτω βραχὺν καὶ σαφῆ λόγον ἐλληνικὸν, ζητοῦντα κατ' ἐπιδρομὴν καὶ ἐπιτετμημέ-

1. 'Ανέγνωμεν Φ: ἀνέγνομεν ΒΛΜ προοιμίοις ΛΜΦ: προοιμίοις ἐκ τοῦ τὸ πρώτον γραφέντος προοιμείοις Β

νως εί εἴνια τῶν εἰδῶν είσι χωριστὰ ἢ πάντη ἀχώριστα, καὶ, εἰ χωριστὰ, πρότερον καθ' αὐτὰ ὑφεστηκότα ἢ ἐν ἐπινοίαις κείμενα· ἀλλως γάρ ἀν ἐντὸν τὰ Πορφυρίου πρὸς ἔπος ἐκθέσθαι, γνώριμα καὶ παῖσιν ὄντα· τοσοῦτον λόγων πλῆθος ἀντέθηκας, οὐδὲν, ὡς οἶμαι, δέον. "Ἄπερ καὶ ὡς περὶ μεγίστων δὴ τὸν λόγον ποιούμενα οὐ διερρήξαμεν ἀναγνόντες, ὡς αὐτὸς ὑπετίθου, καὶ ἀμφὶ δι οὐδὲν ἀν ἐγίνετο προῦργου διαρρχγέντων· καὶ γάρ δὴ πολλοῖς καὶ πρὸ ἡμῶν ἔγνωσται, ἐν ταῖς δημοσίαις πρὸς τοὺς ἀκροατᾶς ὅμιλοις καὶ ταῦτα σου πολλάκις παρείραντος, εἴτε πρὸς τὸ προκείμενον εἴτε καὶ μὴ, οὐδὲν δεῖ λέγειν. Διερρήξαμεν οὖν αὐτὰ οὐδὲντος· αὐτοὶ δὲ μηδεμίαν, ὡς ὁρᾶς, σχολὴν ἀγοντες φιλοσοφεῖν, φεύγοντες ἀμφὶ τὸ ἐρίζειν καὶ μάτην ἐπιδείκνυσθαι, Θεόδωρον ἔξετάσκει τοὺς λόγους δσον δύνανται προετρέψαμεν καὶ κοινῇ συνδιασκέψασθαι μετὰ σοῦ, εἰ τὰ ἡμῖν είρημένα οὔτ' ἐπὶ τῶν ὄντων οὔτ' ἐπὶ τῶν μὴ ὄντων ἀληθεύει, ὡς φήσι, καὶ ἀμφὶ γυμνασίας λογικῆς ἔνεκκα καὶ ὡς τε ἡ πεισθῆναι ἡ μεταπείσαι ἡμᾶς. 'Ἐκεῖνος μὲν οὖν τὸ κελευσθὲν ἐποίησεν· ἡμεῖς δὲ, ὡς περὶ καὶ πρότερον ταῦτα ἀκηκοότες καὶ εἰδότες, δημως οὐδένα πρὸς σὲ πεποιήμεθα λόγον, δεδιότες μὴ χαλεπήνης διὰ τὸ εύόργιστον, καὶ, περὶ πλείονος ποιούμενοι τὸ εύνοϊκὸν τῆς δοξοσοφίας, οὐδὲν τῆς ἀρχαίας περὶ σὲ διαθέσεως ἡμείψαμεν. Οὕτω καὶ νῦν εὐλαβούμεθα πέμψει σοι τὰ γεγραμένα, οὐκ ἐλπίζοντες ὅμοια'

1. ἔνια Φ: ἔνοια Π εἰσὶ Φ: εἰσὶ ΛΜ: εἰσὶ Β 2. αὐτὰ Φ: αὐτὰ II
ἐπινοίαις ΛΜΦ: ἐπινοίαις ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ἐπεινοίαις Β

·/. β α

·/.
4. ἀνθέτηκας καὶ ἐν τῇ φᾳ ἀντέθηκας Μ οἶμαι ΒΜΦ: οἶμαι ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος οἶμαι Λ 5. ποιούμενα ΛΜΦ: ποιούμενα ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ποιούμενον Β 6. προῦργου ἔγραψ: προῦργου Π 8. ταῦτα σου ἔγραψ: ταῦτα σου ΒΛΦ: ταῦτα σοῦ Μ 10. σχολὴν ΛΜΦ: σχολὴν ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος σχολῆν Β 11. ἐπιδείκνυσθαι ΒΜΦ: ἐπιδείκνυσθαι ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ἐπιδείκρυσθαι Λ 12. θεόδωρον ΛΜΦ: θεόδορον Β 12-13. κοινῇ συνδιασκέψασθαι Φ: κοινῆσεν διασκέψασθαι ΛΜΒ 14. οὔτ' ἐπὶ τῶν μὴ ὄντων ἐν συνεχείᾳ τοῦ κειμένου ΒΜΦ: πρόσθετα ἐν τῇ φᾳ Λ 'Ἐν τῇ φᾳ χειρὶ νεωτέρᾳ Plato 18 Μ γυμνασίας λογικῆς II: ἐν τῇ φᾳ χειρὶ νεωτέρᾳ Bessarion lib. 337 Μ 15. ὥστε ΛΜΒ: ὡς Φ 16. κελευσθὲν ΛΜΒ: κελευθὲν Φ 17. ὅμως ΒΛ: ὅμως ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ὅμως Μ 17-18. χαλεπήνης ΒΛ: χαλαιπίνης Μ: χαλεπήνης Φ 19. τῆς δοξοσοφίας — διαθέσεως ἐν συνεχείᾳ τοῦ κειμένου ΒΜΦ: πρόσθετα ἐν τῇ φᾳ Λ ἡμείψαμεν ΒΛΦ: ἡμίψαμεν Μ οὕτω ΛΜΦ: οὕτω Β

ψυχῆς ἡρεμίᾳ καὶ σὲ οἶσειν, κακίτοι μετρίως τε καὶ πρὸς τὸν λόγον, οὐ τὸν λέγοντας εἰρημένα, καὶ δῆμα σοῦ δέρζαντος. Τοῦτο δὲ οὐ δεινὸν, εἴ τις ἀπολογεῖται κατηγορούμενος, μᾶλλον δὲ τοῦτο μὲν ἀναγκαῖον, ἔκεινο δὲ περιττὸν καὶ μάλισθ' ὅτι καὶ μετὰ πάντας τοὺς ἄλλους ἡμῖν 5 ἐκοινώσω, δέον πρὸ πάντων ἡμῖν, εἰ ἀπ' εὔνοίας, ως φὴς, ἐγεγόνει. Τὸ γὰρ ἀπ' εὔνοίας καὶ πρώτοις καὶ μάνοις τοῖς φιλουμένοις κοινούμεθα.

"Η οὖν ἔφημεν, οὐ πέμπομεν σοι τὰ γεγραμμένα, οὕτ' ἵσως πέμψομεν, εἰ μὴ ἐπαγγέλλοιο πρῶτον ἢ μὴν ἀνευ ἔριδος καὶ χολῆς καὶ διέναι καὶ ἀντειπεῖν, εἰ βούλοιο, καὶ πᾶσαν τῆς ψυχῆς ἀπελάσαι μῆνιν καὶ 10 θυμὸν καὶ χόλον. Τοῦτο δέ φαμεν ως οίδν τε μὲν ἀνθρώπῳ καὶ μέρος τι παθητικὸν ψυχῆς ἔχοντι, σοφῷ δὲ ἄλλως καὶ διὰ τῆς Ἱερᾶς ἡγμένῳ φιλοσοφίᾳς. Εὖ πράττειν.

Σελ. 225 στ. 26 ἀντὶ *Crassatores* γράφε *Grassatores*

- » 226 » 6 σχολίων μετὰ τὰς λέξεις σ. 38-41 πρόσθες· καὶ ὑπὸ Ἀνδρονίκου Δημητρακοπούλου ἐν Ἐθνικῷ Ἡμερολογίῳ Μ. Βρετοῦ 1870 σ. 355 κ. ἐ.
- » 232 » 5 ἀντὶ *por* γράφε *per*
- » » » » *intentimo* γράφε *intendimo*
- » » » 6 » *qne* γράφε *qua*
- » » » ἐν τέλει πρόσθες *C[ichus]*
- » 304 » 2 σχολίων μετὰ τὰς λέξεις ὑπὸ τοῦ πρόσθες· *Migne* ('Ελληνικῆς Πατρολογίας Τόμ. *PΞΑ*' σ. 958) καὶ ὑπὸ τοῦ
- » 315 » 11 'Η ἐπιστολὴ 6 μεταθετέα μετὰ τὴν ἐν σ. 316 ἀρ. 7.
- » 316 » 14 ἀντὶ *KAROLOU H'* γράψε *KAROLOU Z'*
- » » » 15 » 1 Ιουνίου γράφε 18 Μαΐου
- » 327 » 19 » *senzia* γράφε *senza*
- » 332 'Η ἐπιστολὴ 2 μεταθετέα μετὰ τὴν ἐν σ. 333 ὑπὸ ἀρ. 3.

-
1. ἡρεμίᾳ ἔγραψα: ἡρεμία Π σὲ ΒΛΦ: σὲ Μ τε ΜΦ: τὲ ΑΒ
 2. σοῦ ΛΜΒ: σου Φ 3. μᾶλλον ΒΜΦ: μᾶλλ(ἐπεται μαλ διαγεγραμμένον)λον Λ
 5. ἐκοινώσω ΜΦ: ἐκοινώσω ΒΛ πρὸ ΜΒΦ: πρὸ ἐκ τὸ πρῶτον γραφέντος περὶ Λ ἡμῖν εἰ ἀπ' ΛΜΦ: ἡμῖν λ ἀπ' Β 6. κοινούμεθα ΜΦ: κινούμεθα ΒΛ 7. ἔφημεν ΜΦ: ἔφαμεν ΒΛ 8. ἐπαγγέλλοιο ΒΜΦ: ἐπαγγέλλοιο Λ καὶ χολῆς ΒΜΦ: καὶ χολῆς Λ 9. ἀντειπεῖν ΛΜΦ: ἀντειπεῖν ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ἀντειπεῖν Β 10. δέ φαμεν ΜΦ: δὲ φαμὲν ΒΛ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εἰςαγωγή	Σελ.	α'
Τοῦ αὐτοῦ [Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου] Περὶ τῶν ἀγγέλων πρὸς τὴν τοῦ Ἀργυροπούλου γνώμην ἀντιφερόμενον . .	»	ρχ'
Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου χυροῦ Ἰωάννου διδασκά- λου τοῦ Ἀργυροπούλου μονῳδία εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον	»	1
Ἰωάννου τοῦ Ἀργυροπούλου παραμυθητικὸς πρὸς Κων- σταντῖνον τὸν βασιλέα ἐλθόντα ἐκ τῆς Πελοποννήσου καὶ λαβόντα τὰ σκῆπτρα τοῦ Ἰωάννου ἀποθανόντος . .	»	8
Ἰωάννου διδασκάλου τοῦ Ἀργυροπούλου βασιλείας ἢ περὶ βασιλείας πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Κωνσταντῖνον τὸν Πα- λαιολόγον	»	29
Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου χυροῦ Ἰωάννου Ἀργυρο- πούλου λόγος παραμυθητικὸς πρὸς τὸν βασιλέα Κων- σταντῖνον ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς ἑαυτοῦ μητρός. . . .	»	48
Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Ἰωάννου διακόνου καὶ ἀρχοντος τῶν ἔκκλησιῶν τοῦ Ἀργυροπούλου ἐπι- στολὴ πρὸς Γεώργιον τὸν Γραπτεζούντιον	»	66
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν	»	75
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν	»	76
Τῷ λαμπροτάτῳ καὶ περιφανεστάτῳ μεγάλῳ δουκὶ [Λουκᾶ Νοταρᾶ] Ἰωάννῃς διδάσκαλος Ἀργυρόπουλος συνοπτικώ- τατον περὶ τῆς τοῦ ἀγίου Πνεύματος ἐκπορεύσεως, ἐν ᾧ καὶ ἀνάπτυξις τοῦ δρου τοῦ ἐν Φλωρεντίᾳ γεγενημένου	»	107
Ἰωάννου τοῦ Ἀργυροπούλου τοῦ κριτοῦ τοῦ δημοσίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸν μακαριώτατον πάπαν κυρο- Νικόλαον	»	129
Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου χυροῦ Ἰωάννου τοῦ Ἀργυ- ροπούλου λύσις ἀποριῶν καὶ ζητημάτων τινῶν ἀπερ ἐζή- τησέ τις τῶν ἐν τῇ κατὰ Κύπρον φιλοσόφων καὶ ἰστρῶν.	»	142

'Ιωάννου διακόνου τοῦ Ἀργυροπούλου προλεγόμενα εἰς τὰ τῆς ῥητορικῆς προγυμνάσματα	Σελ. 175
Compendium de regulis et formis ratiocinandi per Iohannem Argyropulum ex omnibus regu- lis breviter excerptum atque compositum gra- tia Phyllippi Valerii discipuli sui	» 181
'Ιωάννου Ἀργυροπούλου ἐπιστολαὶ	» 187
1. Πρὸς Νικόδημον Τραγκεδίνην σ. 187.—2. Πρὸς τὸν αὐτὸν σ. 188.— 3. Πρὸς τὸν δοῦκα Μεδιολάνου Φραγκίσκον Σφόρτσαν σ. 189.—4. Πρὸς τὸν καρδινάλιον Βησσαρίωνα σ. 190.—5. Πρὸς Λαυρέντιον Μέδικον τὸν Μεγαλοπρεπῆ σ. 191.—6. Πρὸς τὸν αὐτὸν σ. 192.—7. Πρὸς τὸν αὐτὸν σ. 193.—8. Πρὸς τὸν αὐτὸν σ. 194.—9. Πρὸς τὸν δοῦκα Μεδιολάνου Γαλεᾶτσον Μαρίαν Σφόρτσαν σ. 195.—10. Πρὸς Λαυρέντιον Μέδικον τὸν Μεγαλοπρεπῆ σ. 196.—11. Πρὸς Λαυρέντιον Μέδικον τὸν Μεγαλοπρεπῆ σ. 197.—12. Πρὸς Δομένικον Ῥοδόρεον καρδινάλιον Ταυρίου σ. 198.	» 188
'Ισαακίου Ἀργυροπούλου ἐπιστολαὶ πρὸς τὸν δοῦκα Με- διολάνου Γαλεᾶτσον Σφόρτσαν	» 202
Φραγκίσκου Φιλέλφου ἐπιστολαὶ πρὸς Ἰωάννην Ἀργυρό- πούλον	» 204
1. Ἐκ Μεδιολάνου, 13 Ἀπριλίου 1441, σ. 204.—2. Ἐκ Μεδιολάνου, 5 Νοεμβρίου 1457, σ. 206.—3. Ἐκ Μεδιολάνου, 13 Νοεμβρίου 1457, σ. 207.—4. Ἐκ Μεδιολάνου, 26 Φεβρουαρίου 1458, σ. 209.—5. Ἐκ Μεδιολάνου, 4 Οκτωβρίου 1458, σ. 210.—6. Ἐκ Μεδιολάνου, 11 Οκτωβρίου 1466, σ. 210.—7. Ἐκ Μεδιολάνου, 22 Ιουνίου 1469, σ. 214.—8. Ἐκ Μεδιολάνου 18 Ιουλίου 1474, σ. 214.—9. Ἐκ Βο- νιωνίας, 30 Ιουνίου 1475, σ. 215.—10. Ἐκ Μεδιολάνου, 21 Αὔγουστου 1475 (Εἰαγωγῆς σ. νζ' σημ. 2).	» 206
Διαφόρων ἐπιστολαὶ πρὸς Ἰωάννην Ἀργυρόπούλον	» 216
1. Μιχαὴλ Ἀποστόλη Ἀργυροπούλῳ σ. 216.—2. Τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννη Ἀργυροπούλῳ σ. 218.—Βησσαρίωνος καρδιναλίου σ. 219.— Δονάτου Ἀτζαιώλη σ. 222.—5. Τοῦ αὐτοῦ σ. 223.—6. Ἰακώβου Πικκολόμινη καρδιναλίου Ηαβίας σ. 224.	» 216
Μιχαὴλ Ἀποστόλη τοῦ Βυζαντίου προσφώνημα εἰς τὸν αὐτοῦ διδάσκαλον Ἰωάννην τὸν Ἀργυρόπούλον δτε ἡρ- ξατο διδάσκων προτροπῇ βασιλέως ἐν τῷ τοῦ Ξενῶνος καθολικῷ μουσείῳ	» 227
'Ἐπιστολὴ τοῦ δουκὸς Μεδιολάνου Γαλεᾶτσον Σφόρτσα 'Ισαακίῳ Ἀργυροπούλῳ	» 232
'Ιάνου Λασκάρεως Ῥυδακηνοῦ ἐπίγραψμα εἰς Ἀργυρό- πούλον τὸν φιλόσοφον	» 233

Τοῦ τιμιωτάτου δικαιοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας χυρίου Θεοδώρου τοῦ Ἀγαλλικνοῦ Ἀνασκευὴ τοῦ ὑπέρ τῆς δόξης Λατίνων βιβλίου Ἰωάννου τοῦ Ἀργυροπούλου	» 234
'Επιστολὴ ἐν αἷς γίνεται λόγος περὶ τῶν Ἀργυροπούλων Ἰωάννου καὶ Ἰσαάκιου.	» 304
1. 'Επιστολὴ Κωνσταντίνου Λασκάρεως Ἰωάννη Πάρδῳ σ. 304.— 2. 'Επιστολὴ Θεοδώρου Γαζῆ Φραγκίσκου Φιλέλφῳ σ. 307.—3. Φραγ- κίσκου Φιλέλφου πρὸς Πέτρον Περδεόνην σ. 312.—4. Δονάτου Ἀτζαϊ- ώλη πρὸς Ἱάκωбον Ἀμμανάτην Πικκολόμινην καρδινάλιον Παβίας σ. 313.—5. Πάπα Καλλίστου Γ' πρὸς τὸν δοῦκα Μεδιολάνου Φραγκί- σκον Σφόρτσαν σ. 314.—6. Φραγκίσκου Φιλέλφου πρὸς Δονάτον Ἀτζαϊ- ώλην σ. 315 — 7. Φραγκίσκου Φιλέλφου πρὸς Θωμᾶν ἰατρὸν τοῦ βα- σιλέως Καρόλου Ζ' σ. 316.—8. Δονάτου Ἀτζαϊώλη πρὸς τὸν δοῦκα Μεδιολάνου Φραγκίσκον Σφόρτσαν σ. 318. — 9. Δονάτου Ἀτζαϊώλη πρὸς Νικόλαον Περρότην σ. 318. — 10. Ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς Ἱακώ- βου Ἀτζαϊώλη πρὸς Βεσπασιανὸν da Bisticci σ. 319. — 11. Ἀπόσπα- σμα ἐπιστολῆς Ἱακώβου Ἀτζαϊώλη πρὸς Βεσπασιανὸν da Bisticci σ. 320. — 12. Ἱακώβου Ἀμμανάτη Πικκολόμινη ἐπισκόπου Παβίας πρὸς τὸν καρδινάλιον Βησσαρίωνα σ. 320. — 13. Πάπα Σίξτου Δ' πρὸς τὸν δοῦκα Μεδιολάνου Γαλεάτσον Σφόρτσαν σ. 321. — 14. Καρδιναλίου Βησσαρίωνας πρὸς τὸν δοῦκα Μεδιολάνου Γαλεάτσον Σφόρτσαν σ. 322.— 15. Φ. Γονζάγα καρδιναλίου Μαντούης πρὸς τὸν δοῦκα Μεδιολάνου Γα- λεάτσον Σφόρτσαν σ. 323. — 16. 'Ροβέρτου de Sanseverino πρὸς τὸν δοῦκα Μεδιολάνου Γαλεάτσον Σφόρτσαν σ. 325. — 17. Γαλεάτσου Σφόρτσα δουκὸς Μεδιολάνου πρὸς Ἀντώνιον Anguissole de Placentia σ. 326. — 18. Γαλεάτσου Σφόρτσα δουκὸς Μεδιολάνου πρὸς τὸν Ga- lassio de Galassiis σ. 327. — 19. Γαλεάτσου Σφόρτσα δουκὸς Με- διολάνου σ. 328.—20. Φραγκίσκου Φιλέλφου πρὸς Λαυρέντιον τὸν Μέ- δικον σ. 328. — 21. Ἱακώβου Ἀμμανάτη Πικκολόμινη καρδιναλίου Παβίας πρὸς Λαυρέντιον Μέδικον σ. 329.	
'Αποφάσεις τῆς αὐθεντείας τῆς Φλωρεντίας περὶ Ἰωάννου 'Αργυροπούλου	» 331
1. 5 Ὁκτωβρίου 1458 σ. 331. — 2. 23 Ἰουλίου 1471 σ. 332. — 3. 21 Ὁκτωβρίου 1466 σ. 333. — 4. 8 Νοεμβρίου 1471 σ. 339.	
'Επίμετρον	» 340
1. 'Επιστολὴ Γαλεάτσου Σφόρτσα δουκὸς Μεδιολάνου πρὸς Ἰωάννην 'Αργυρόπουλον σ. 340. — 2. 'Επιστολὴ τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰσαάκιον 'Αργυρόπουλον σ. 341. — 3. 'Επιστολὴ τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ambrosino de Longignana σ. 341.—4. 'Επιστολὴ τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰσαάκιον 'Αρ- γυρόπουλον σ. 342.	
Παροράματα καὶ προσθήκαι.	» 343

ΠΑΝΟΜΟΙΟΤΥΠΑ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΝ ΤΩ ΚΕΙΜΕΝΩ

Πανομοιότυπον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου ἐν φ. 213 ^δ τοῦ ὑπ' ἀρ. 1908 κώδικος τῆς ἐν Παρισίοις Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης	Σελ. 1γ'
Πανομοιότυπον τῆς γραφῆς τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου ἐν φ. 173 ^α τοῦ αὐτοῦ κώδικος	» 1γ'
'Ο Ἰωάννης Ἀργυρόπουλος κατὰ τὸν λατινικὸν κώδικα 1 τοῦ Pluteus LXXXIV τῆς Λαυρεντιακῆς βιβλιοθήκης	» ξε'
'Ο Ἰωάννης Ἀργυρόπουλος κατὰ τὴν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Ἡμε- ρολογίῳ εἰκόνα	» ξι'
'Ο Ἰωάννης Ἀργυρόπουλος κατὰ τὴν ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν Ἑλληνικῶν κωδίκων τῆς Βιέννης εἰκόνα	» ξζ'
'Ο Ἰωάννης Ἀργυρόπουλος κατὰ τὴν παρὰ τῷ Ἰσαάκ Bullart εἰκόνα	» ξη'
Σφραγὶς Ἰωάννου Ἀργυροπούλου κάτωθεν ἐγγράφου πρὸς Γαλεῖτσον Σφόρτσαν ἐν τῷ ἀρχείῳ Μεδιολάνου . . .	» ξη'
'Επιγραφὴ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ τάφου Ἰωάννου τινὸς Ἀρ- γυροπούλου	» η'
Τὸ οἰκόσημον τοῦ φαναριωτικοῦ οἶκου τῶν Ἀργυροπούλων. Εἰκὼν τοῦ μεγάλου διερμηνέως Ἰακώβου Ἀργυροπούλου ἔξι ἐλαιογραφίας παρὰ τῷ κ. Θρασυβούλῳ Περικλέους Ἀργυροπούλῳ	» ριβ'
	» ριε'

Πίνακες διλοσέλιδοι.

Πίναξ Α'. Αὐτόγραφος λατινικὴ ἐπιστολὴ τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου	» ρκς'
Πίναξ Β'. Εἰκὼν τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου διδάσκον- τος ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Ξενώνος	» ρκς'
Πίναξ Γ'. Εἰκὼν τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου κατὰ τὸν Παῦλον Ἰόδιον	» ρκς'
Πίναξ Δ'. Εἰκὼν τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου ὑπὸ τοῦ Δομινίκου Ghirlandajo	» ρκς'
Πίναξ Ε'. Εἰκὼν τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου ἐν τῇ Ἀμ- βροσιακῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Μεδιολάνου	» ρκς'
Πίναξ Ζ'. Πανομοιότυπον Μαρκιανοῦ κώδικος 407 φ. 2 ^α	» ρκς'
Πίναξ Ζ'. Πανομοιότυπον Μαρκιανοῦ κώδικος 407 φ. 8 ^α	» ρκς'

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: AN. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

E.Y.ΔημΚ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2007